

Joël Dicker, un prodigi editorial

Trenta-un capítols i 680 pàgines de Joël Dicker, en paper, revolucionen les llibreries franceses i el món literari policíac. Només amb 27 anys, Dicker ha esdevingut un cèlebre escriptor que ha revifat el plaer de la lectura en 750.000 lectors a França. El fenomen no trigarà en deixar petjada en altres bandes del món i, és que “La veritat sobre el cas Harry Quebert” és un thriller atractiu basat en l’art de crear històries i intrigues addictives.

La investigació sobre l’assassinat de Nola Kellergan, a l’indret de Nou Hampshire, envolta la novel·la i dona pas a la inspiració del protagonista del llibre, també escriptor. I és que, l’anomenat Marcus Goldman descobrirà, 33 anys després, que el fet és la trama perfecte per confeccionar el seu segon llibre. Deu ser el seu antic professor, Harry Quebert, l’autor dels fets?. El relat és complex però és el que pretén Dicker, tal i com diu “No tinc idees prèvies, només el plaer d’explicar històries. No m’agrada enviar missatges al buit”.

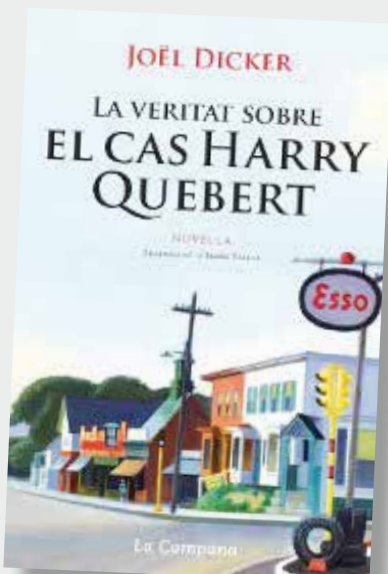
La publicació del llibre en paper ha estat tot un èxit, però Dicker no se sent un autor cobejat per l’opinió pública i, és que l’orgull no és un tret que el caracteritzi. És un novel·lista amb un talent innat i

no li presta atenció a les comparacions que crítics literaris han realitzat amb altres autors com Stieg Larsson o Philip Roth.

L’aura de la novel·la, allò que la fa ser distinta, no és l’ordenació dels capítols al revés, cosa que ja és singular. L’obra cobra sentit per la barreja de trames i gèneres, com afirma Dicker “Es podria dir que gairebé ja no hi ha fronteres i això influeix en la visió de la gent. També, doncs, en la creació.” I és que, l’interès dels lectors va més enllà d’una simple narració.

El llibre ha traspassat els límits de la literatura o la metaliteratura, lingüísticament parlant, però no ha experimentat l’èxit en format digital. El jove Dicker ha preferit preservar la història en paper a França, en honor a la seva mare, llibrera, i al seu pare, professor. Ara, l’escriptor pensa que la seva pròxima obra no ha de ser precipitada. El prodigi suís aposta per agafar idees d’arreu i posteriorment construir relats “No s’ha de tenir por a descartar històries, ni a canviar-ho tot fins arribar a la idea final”, diu l’autor.

“La veritat sobre el cas Harry Quebert” ha estat escrita en la més profunda sinceritat de Joël Dicker, que desvela no haver tingut cap mentor en la seva trajectòria com a narrador d’històries. I és que, en paraules de l’autor, tant un escriptor com un músic o qualsevol altre artífex es pot construir o ja neix amb talent, tot depèn de com consideri l’opinió pública i els crítics la seva literatura. El cas d’aquest jove és especial i és que descobreix una senzillesa aclaparadora quan diu “Jo mai he tingut un professor. He llegit molt i m’ho he passat molt bé i, és això el que vull transmetre a altres persones”. ■ Miriam Tormo, estudiant universitària

La veritat sobre el cas Harry Quebert

Autor: Dicker, Joël · Traducció: d’Imma Falcó

Edicions La Campana

PVP 22,00€, 688 pàgs